

Sygn. akt VI U 1888/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 23 kwietnia 2013 r. i 26 kwietnia 2013 r., znak: (...)

w sprawie: P. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 23 kwietnia 2013 r. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...)r. na okres dwóch lat, a w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1888/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał ubezpieczonemu P. S. prawo do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres (...)roku, na podstawie przepisu art.107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z2009 roku nr 153, poz.1227), decyzją z dnia 26 kwietnia 2013 roku dokonano przeliczenia przysługującej ubezpieczonemu renty.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył ubezpieczony wnosząc o przyznanie mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres dłuższy, niż wynikający z wydanej decyzji, uzasadniając to stanem swojego zdrowia, ubezpieczony w treści odwołania podniósł jedynie okoliczności dotyczące stanu swojego zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. S. (-z zawodu lakiernik samochodowy) do dnia (...)roku był uprawniony do renty z tytułu częściowej, okresowej niezdolności do pracy. W dniu (...)roku złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa

do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy. Pozwany organ rentowy poddał go badaniu przez lekarza orzecznika ZUS i komisję lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach uznali ubezpieczonego za osobę częściowo niezdolną do wykonywania zatrudnienia na okres do dnia (...) roku.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania orzeczeń wydanych przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: pulmonologa, diabetologa, internisty

Biegli w wydanej opinii w dniu(...)roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- astmę oskrzelową przewlekłą umiarkowaną,
- nadciśnienie tętnicze,
- cukrzycę typu 2 leczoną lekami doustnymi oraz insuliną,
- otyłość,
- miażdżycę kończyn dolnych,
- niedosłuch.

W ocenie biegłych, na podstawie przeprowadzonego badania, schorzenia zdiagnozowane u ubezpieczonego skutkują częściową okresową niezdolnością do pracy na okres dwóch lat od dnia (...)roku. W stanie jego zdrowia nie nastąpiła taka poprawa skutkująca odzyskaniem zdolności do pracy, a występujące u niego schorzenia mają tendencję do progresji i są nieuleczalne. Wobec powyższego biegli nie podzielili orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, podstawą wydanej opinii przez biegłych były te same dowody, którymi dysponował pozwany organ rentowy.

-dowód; opinia biegłych k. (...) akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż łagodne zaburzenia wentylacji nie stanowią przeciwwskazania do pracy w ochronie. Ubezpieczony nie wykonywał ciężkich prac fizycznych, brak klinicznych objawów dla rozpoznania astmy oskrzelowej umiarkowanej .

Wobec powyższego, pozwany organ rentowy wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych, lub oddalenie odwołania.

W opinii uzupełniającej wydanej w związku z zastrzeżeniami pozwanego organu rentowego, biegli w całości podtrzymali wcześniej wydane orzeczenie, nadto wskazali, iż zaostrzenie astmy oskrzelowej jest udokumentowane w kartach z leczenia w poradni pulmonologicznej, brak poprawy w stanie zdrowia ubezpieczonego.

-dowód: opinia uzupełniająca k. (...) akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią uzupełniająca, pozwany wniósł do niej ponownie zastrzeżenia w których wskazał, iż zaostrzenie przebiegu astmy może wymagać leczenia w ramach czasowej niezdolności do pracy.

Wobec powyższego, pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii drugiego zespołu biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych.

Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, a ponadto wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego oraz po przeprowadzeniu stosowanego badania ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego w tym przeprowadzenia dowodu z opinii uzupełniającej biegłych.

Sąd nie podziela zastrzeżeń sformułowanych przez pozwany organ rentowy, bowiem kwestionował on w złożonych zastrzeżeniach sam fakt występowania u ubezpieczonego niezdolności do pracy, podczas, gdy przedmiotem sporu był okres przyznanego ubezpieczonemu świadczenia. (-organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, ubezpieczony kwestionował natomiast okres stwierdzonej u niego częściowej niezdolności do pracy. Wobec powyższego, Sąd uznał opinię biegłych za miarodajną dla aktualnej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo ubezpieczonego do renty z tytułu niezdolności do pracy. Spór stron w tej kwestii należy więc rozstrzygać w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / t.j. Dz. U. z 2009 roku nr 153 poz. 1227/, a ściślej rzecz ujmując m.in. o treść art. 57 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresie składkowym lub nieskładkowym albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Podstawą przyznania renty jest ustalenie, że osoba dochodząca tego świadczenia jest niezdolna do pracy, a więc jest częściowo lub całkowicie niezdolna do wykonywania zatrudnienia, a po przesądzeniu tej przesłanki, czy posiada ona wymagany okres zatrudnienia i czy niezdolność do pracy powstała w odpowiednim okresie.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest zgodnie z ust. 3 cytowanego przepisu osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienionej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Dokonując analizy stanu zdrowia ubezpieczonego przez pryzmat wszystkich wymienionych wyżej przesłanek, Sąd doszedł do przekonania, że występujące u ubezpieczonego schorzenia stanowią podstawę orzeczenia o niezdolności do pracy na dalszy okres wskazany w opinii biegłych.

Jak z powyższego wynika powód spełnia przesłanki uzasadniające przyznanie prawa do renty wymienione w art. 57 cytowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem biegli lekarze sądowi w wyniku przeprowadzonego badania orzekli, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres dwóch lat

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w wyroku a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., bowiem ubezpieczony nie zgłosił żadnych zarzutów dotyczących dokonanego mu przeliczenia świadczenia.

SSO Ewa Milczarek